

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Mostě se sídlem Most, Moskevská 2, PSČ 43474, rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Benešovou ve věci

žalobce: [redacted], narozený [redacted]
bytem [redacted]
zastoupený advokátkou Mgr. Ing. Martinou Tenglerovou
sídlem Klášterecká 818, 432 01 Kadaň

proti
žalovanému: [redacted], narozený [redacted]
bytem [redacted]
zastoupený advokátkou Mgr. Květou Glaserovou
sídlem Velehradská 88/1, 130 00 Praha - Vinohrady

o vzájemném návrhu žalobce a žalovaného na nahrazení souhlasu s vydáním předmětu úschovy

takto:

- I. Žalobce [redacted] je povinen souhlasit s vydáním předmětu úschovy – vozidla MTX 1-02, kategorie formule Easter, číslo [redacted], jež byl u žalobce zajištěn dne 5. 3. 2020 Policií České republiky, žalovanému [redacted]
- II. Vzájemná žaloba žalobce [redacted] na nahrazení souhlasu s vydáním předmětu úschovy se zamítá.
- III. Žalobce [redacted] je povinen nahradit žalovanému [redacted] náklady řízení ve výši 52 735 Kč k rukám zástupkyně žalovaného Mgr. Květy Glaserové, advokátky se sídlem v Praze, do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- IV. Žalobce [redacted] je povinen nahradit České republice – na účet Okresního soudu v Mostě náklady státu ve výši 4 549,43 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Vlasová.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou u Okresního soudu v Mostě dne 16. 7. 2020 se [REDAKCE] narozený [REDAKCE] (dále jen „žalobce“) domáhal nahrazení souhlasu žalovaného s vydáním úschovy. Uvedl, že dne 16. 6. 2020 podal žalobce u okresního soudu žádost o vydání vozidla MTX 1-02, kategorie formule Easter, číslo [REDAKCE] ze soudní úschovy. Okresní soud v Mostě usnesením č.j. [REDAKCE] ze dne 25. 6. 2020 rozhodl, že nevydá předmět úschovy žádnému z příjemců, neboť k předmětu úschovy uplatňují vlastnické právo žalobce i žalovaný, kteří oba požádali o vydání předmětu úschovy. Žalobce dovozuje své vlastnické právo ze skutečnosti, že dne **21. 3. 2017** uzavřel s [REDAKCE], bytem [REDAKCE]c, jako prodávajícím **smlouvu o koupi vozidla**, jejímž předmětem byl prodej nekompletní formule Easter MTX 1-02 v předrenovačním stavu, včetně pěti kusů laminátů (starých) s nepůvodním motorem Škoda, číslo [REDAKCE]. Dle žaloby žalobce o nabytí svého vlastnického práva k formuli neměl žádné pochybnosti, neboť on sám i [REDAKCE] nabyli vlastnické právo v dobré víře, že jejich předchůdci jsou vlastníky předmětného vozidla. Prodávající [REDAKCE] sám nabyl vozidlo na základě kupní **smlouvy o koupi** předmětné formule uzavřené s [REDAKCE] dne **29. 1. 2015**. Uvedená smlouva spolu s osvědčením o technickém stavu byly žalobci v době prodeje vozidla předloženy. Z důvodu opatrnosti namítal žalobce vydržení předmětné formule podle § 1091 o. z. ve spojení s § 1090 a § 1092 o. z.
2. Žalobou (vzájemným návrhem) podanou u Okresního soudu v Mostě [REDAKCE], narozeným [REDAKCE] (dále jen „žalovaný“) dne 13. 8. 2020 se naopak žalovaný domáhal nahrazení souhlasu žalobce s vydáním předmětu úschovy – vozidla MTX 1/02, kategorie formule Easter, číslo [REDAKCE], jež byla u žalobce zajištěna dne 5. 3. 2020 Policií ČR. Namítal, že předmětnou formuli Easter, číslo [REDAKCE] nabyl na základě **darovací smlouvy uzavřené dne 5. 3. 1990** mezi ním a ZO ZVÄZARMU v Novém Městě nad Váhom. Vozidlo bylo žalovanému odcizeno v roce 2002 z pozemku v [REDAKCE] neznámým pachatelem. Žalovaný vozidlo našel na konci roku 2019 v internetové inzerci na serveru bazos.cz. S nabízejícím si domluvil schůzku a poté, kdy zjistil, že se jedná o jeho vozidlo, věc oznámil Policii ČR, která vůz v březnu 2020 zajistila. Vozidlo je ze strany slovenské policie stále evidováno jako odcizené. Vlastníkem vozidla je žalovaný.
3. Předmětné vozidlo bylo vzato do úschovy, přičemž oba účastníci požádali o jeho vydání. Usnesením Okresního soudu v Mostě ze dne 25. 6. 2020 č.j. [REDAKCE] rozhodl okresní soud tak, že nevydal předmět úschovy žádnému z příjemců a odkázal účastníky na řízení, ve kterém lze rozhodnout o tom, že ten, kdo vydání odporoval, je povinen souhlasit s vydáním předmětu úschovy žadateli (tzn. rozsudek na nahrazení projevu vůle).
4. V řízení o úschovách soud neřeší sporné otázky mezi účastníky, takže pokud mezi účastníky nedojde k dohodě a pro nesouhlas některého z nich (příjemce, přihlašovatele nebo i složitele v případě, že plnění bylo složeno pro neznámého věřitele) není možné předmět úschovy vydat příjemci nebo přihlašovatel, potřebný souhlas nutný k vydání předmětu úschovy lze nahradit rozhodnutím soudu vydaným ve sporném řízení podle části třetí o. s. ř. (Svoboda, K., Tlášková, Š., Vlácil, D., Levý, J., Hromada, M. a kol. Zákon o zvláštních řízeních soudních. Komentář. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2020, 1156 s. 610 až 611). Okresní soud zdůrazňuje, že řízení o nahrazení souhlasu s vydáním předmětu úschovy je řízením sporným, založeným na zásadě kontradiktornosti (§ 120 o. s. ř.). Okresní soud tak nemohl o své vůli provádět dokazování např. listinami obsaženými v připojeném policejním spisu [REDAKCE] ledaže účastníci sami navrhli provádění dokazování konkrétními listinami z tohoto spisu.
5. Žalobce je občanem České republiky a žalovaný je slovenským státním občanem s bydlištěm na území Slovenska. V souladu s § 88 písm. d) o. s. ř. je k projednání a rozhodnutí žaloby na uložení povinnosti souhlasit s vydáním předmětu úschovy příslušný soud, u něhož probíhá řízení o úschově. Z § 88 písm. d) o. s. ř. se podává výlučná místní příslušnost tohoto soudu, dikce

§ 299 odst. 2 z. ř. s. hovořící o příslušnosti v obecné rovině pak nasvědčuje tomu, že shodná s řízením o úschově bude nejen příslušnost místní, ale i věcná. V souladu s § 6 odst. 1 zákona č. 91/2012 Sb., o mezinárodním právu soukromém, je dána mezinárodní pravomoc českých soudů pro řízení o žalobě na uložení povinnosti souhlasit s vydáním předmětu úschovy, byl-li nalezen soud místně příslušný k řízení o úschově.

6. Z provedených listinných důkazů soud zjistil následující skutečnosti:
7. Z osvědčení závodního stroje (č. l. 23) vyplývá, že původním vlastníkem formule Easter, číslo [REDAKCE] byl ZO ZVÄZARMU v Novém Městě nad Váhem.
8. Z darovací smlouvy ze dne 5. 3. 1990 (č.l. 5) soud zjistil, že uvedenou smlouvou darovala ZO ZVÄZARMU v Novém Městě nad Váhem žalovanému závodní vozidlo - formuli EASTER, výrobní číslo [REDAKCE]
9. Z osvědčení závodního stroje vydaného ZO ZVÄZARMU Nové Město nad Váhem předloženého žalovaným (č. l. 6 spojeného spisu sp. zn. [REDAKCE]) vyplývá, že žalovanému bylo předáno rovněž osvědčení závodního stroje k formuli MTX označené číslem [REDAKCE]
10. Z protokolu o přezkoušení motorového vozidla z 15. 5. 1976 (č. l. 7 spojeného spisu sp. zn. [REDAKCE]), který byl rovněž předložen žalovaným (a jehož originál byl předložen při jednání soudu svědkem [REDAKCE] jako zástupcem [REDAKCE], vyplývá, že žalovaný má k předmětnému vozidlu i doklad o jeho technickém a jízdním přezkoušení. Z protokolu rovněž vyplývá, že vozidlu bylo přiřazeno technickým komisařem číslo [REDAKCE] a že tento protokol byl rovněž potvrzen výrobcem (závod Metalex) i držitelem ZO ZVÄZARMU Nové Město nad Váhem. Z tohoto protokolu dále vyplývá, že do něj byly zkušebními komisaři činěny záznamy až do roku 1986.
11. Z usnesení Obvodního oddělení PZ – Nové Město nad Váhem [REDAKCE] ze dne 26. 9. 2003 (č. l. 8 spojeného spisu sp. zn. [REDAKCE]) soud zjistil, že policejní orgán přerušil trestní stíhání vedené proti neznámému pachateli mimo jiné ve věci odcizení formule EASTER MTX 1-02, bez kapotáže, r.v. 1976, spolu s 10 kompletními koly. K přerušení trestního stíhání došlo z toho důvodu, že se nepodařilo zjistit skutečnosti opravňující vedení trestního stíhání proti určité osobě. K odcizení předmětného vozidla došlo dle slovenského policejního orgánu v období od 15. 4. 2002 do 22. 4. 2002 v ulici [REDAKCE]. Poškozeným byl ve vztahu k odcizené formuli žalovaný. Ve věci bylo vyhlášeno pátrání po odcizeném motorovém vozidle dne 21. 7. 2003.
12. Ze zprávy Ministerstva vnitra Slovenské republiky ze dne 25. 2. 2020 (č. l. 10 a 10 p. v. spojeného spisu sp. zn. [REDAKCE]) vyplývá, že předmětná formule číslo [REDAKCE] je evidována jako odcizená od 21. 7. 2003 a že po ní bylo vyhlášeno pátrání. Z výpisu z lustrace vyplývá, že vozidlo bylo identifikováno číslem [REDAKCE] označeno jako speciální vozidlo a jako držitel byl uveden žalovaný.
13. Z vyrozumění oznamovatele ze dne 9. 3. 2020 (KŘP Ústeckého kraje, Územní odbor Most, 2. Oddělení obecné kriminality č.j. [REDAKCE]) (č. l. 9 spojeného spisu sp. zn. [REDAKCE]) soud zjistil, že dne **5. 3. 2020** bylo vozidlo – formule, pořadové číslo rámu, č. [REDAKCE] (podle osvědčení závodního stroje) zajištěno u žalobce. Žalovaný byl vyrozuměn o předání vozidla do úschovy soudu.
14. Z usnesení slovenské policie- Obvodního oddělení PZ Nové Město nad Váhem ([REDAKCE]) ze dne 26. 5. 2020 (č. l. 11 spojeného spisu sp. zn. [REDAKCE]) bylo zjištěno, že slovenská policie v návaznosti na zajištění vozidla rozhodla o pokračování v trestním stíhání ve věci odcizení vozidla formule Easter, číslo rámu [REDAKCE]
15. Z kupní smlouvy ze dne 29. 1. 2015 (č. l. 7-8 a č. l. 41-42) je patrné, že uvedenou smlouvou prodal [REDAKCE], narozený [REDAKCE], bytem [REDAKCE], formuli Easter, číslo rámu [REDAKCE], [REDAKCE], narozenému [REDAKCE], bytem [REDAKCE]

██████████. Podpisy na smlouvě byly úředně ověřeny. Smlouva byla uzavřena podle § 409 a násl. slovenského obchodního zákoníku. Kupní cena byla zaplacená v hotovosti při podpisu kupní smlouvy. K předání předmětu koupě došlo osobně v den podpisu smlouvy.

16. Z průkazu závodního vozidla (č. l. 8a) č. ██████████ soud nezjistil žádnou pro věc významnou skutečnost, neboť tento průkaz předložený žalobcem se nevztahuje (jak potvrdil i samotný žalobce) k vozidlu v úschově.
17. Ze smlouvy o koupi vozidla ze dne 21. 3. 2017 (č. l. 5) je patrné, že uvedenou smlouvou prodal ██████████, bytem v ██████████ žalobci formuli Easter, číslo ██████████. Kupní cena činila 140 000 Kč. Prodávající nevystupoval při uzavírání smlouvy jako podnikatel jednajícím při své podnikatelské činnosti.
18. Z e- mailové korespondence mezi žalobcem a ██████████ ze dne 6. 1. – 10. 1. 2017 (č. l. 39) soud žádné rozhodné skutečnosti nezjistil.
19. Z e- mailové komunikace mezi žalobcem a ██████████ ze dne 5. 2. 2017 (č. l. 40) soud zjistil, že před uzavřením kupní smlouvy mezi žalobcem a ██████████ sdělil ██████████, že předmětná formule byla společností Metalex dodána původně ██████████ pro jezdce ██████████, který s ní závodil. ██████████ rovněž sdělil, že vůz vlastní ██████████.
20. Z vyjádření technické komise Autoklubu České republiky ze dne 11. 12. 2020 a ze vzoru průkazu sportovního automobilu (vozidla) bez registrační značky (č. l. 44 – 45) vyplývá, že takovýto průkaz není Autoklubem České republiky považován za doklad o vlastnictví automobilu.
21. Ze sdělení Policie ČR, Krajské ředitelství Jihomoravského kraje, společné kontaktní pracoviště ██████████ ze dne 3. 6. 2020 (č. l. 17-18 spisu sp. zn. ██████████) vyplývá, že k žádosti Policie ČR bylo slovenskou policií zajištěno podání vysvětlení ██████████ nar. ██████████.
22. Z podání vysvětlení – výsledku ██████████, nar. ██████████, provedeného dne 2. 6. 2020 Policií Slovenské republiky, odborem kriminální policie v Bratislavě (č. l. 18 spisu vedeného Okresním soudem v Mostě pod sp. zn. ██████████) soud zjistil, že ██████████ koupil formuli zn. Easter MTX 1-02, výr.č. ██████████ od svého kamaráda ██████████ (který zemřel v roce 2018), a to v lednu 2015 za cca 1 500 Euro bez jakéhokoliv dokladu, faktury nebo smlouvy, a to ve stavu, kdy se jednalo o rezavý vrak bez papírů. ██████████ potvrdil, že na rámu bylo vyraženo číslo ██████████. Předchozím vlastníkem měla být osoba označená jako ██████████, kterou ██████████ neznal. Z výsledku ██████████ vyplývá, že formuli koupil bez papírů a o původu formule nic nevěděl. ██████████ bezprostředně po koupi inzeroval prodej formule na stránkách bazos.cz a zhruba po dvou týdnech došlo k prodeji zájemci z České republiky, podpisy na smlouvě byly ověřeny u notářky v Bratislavě, kupní cena ve výši 2 900 EUR byla zaplacená a zájemce si vozidlo odvezl.
23. Z vyjádření společnosti MTX, s.r.o. ze dne 5. 3. 2020 (č. l. 61 spisu Policie ČR připojeného ke sp. zn. ██████████) soud zjistil, že uvedená společnost poskytla na žádost policie vyjádření, ze kterého vyplývá, že na základě policií předložených fotografií se jedná o originální rám výroby MTX a místo pro vyražení čísla odpovídá. Soud z uvedeného vyjádření dále zjistil, že formule typu MTX 1-02 byly vyráběny v letech 1973 -1975, celkem v počtu 24 ks s pořadovým číslem rámu 101 až 124 a byly označovány raženým číslem ve formátu MTX 1-02/XXX (přičemž číslo XXX je pořadovým číslem rámu formule) a že vůz s pořadovým číslem ██████████ byl dodán ██████████ jednajícím byl pan ██████████ přičemž u žádné jiné formule nebo transakce jméno pana ██████████ nevidují. Výrobce rovněž potvrdil, že číslo rámu se nikdy neopakovalo, i v případě opravy výměnou bylo vždy přiděleno nové číslo, následující v pořadí, že nemají žádnou informaci o kopiích rámu a že s vozem byla vždy předána nabývací faktura a na základě ní byl vedením společnosti v Praze vystaven sportovní průkaz.

24. Z fotografie rámu zajištěného vozidla pořízené Policií ČR dne 5. 3. 2020 (č. 1. 91 policejního spisu připojeného ke sp. zn. [redacted] soud zjistil, že na rámu za volantem jsou vyražena čísla [redacted] a dále čísla [redacted]. Z fotografie předložené pro srovnání žalobcem při jednání soudu soud nezjistil žádné skutečnosti (fotografie je nedatovaná a její původ žalobce blíže neupřesnil).
25. Z výslechu svědka [redacted] bylo zjištěno, že svědek se dlouhodobě pohybuje v oblasti motoristického sportu jako závodník historických závodních vozidel. Předmětné vozidlo – formuli koupil poté, co inzerci o prodeji našel na slovenských internetových stránkách Bazar nebo Bazoš, od [redacted], o kterém nic nevěděl. Svědek si vozidlo prohlédl a převzal, mělo to být někde u Bratislavy u garáže, garážového stání či autoservisu (svědek si na konkrétní místo nepamatoval). Vozidlo kupoval ve špatném stavu bez dokladů. Svědek se spokojil s tvrzením prodávajícího o tom, že vozidlo koupil, po historii vozu nijak nepátral, v době prodeje nevěděl, že vozidlo mělo původně patřit panu [redacted]. Svědek si ani nijak neověřil, zda je vozidlo kradené. Podle svědka byly podpisy na smlouvě, kterou připravil prodávající, úředně ověřeny u notářky na žádost prodávajícího. Svědek dále uvedl, že kupoval tzv. torzo vozu za sběratelským účelem a za účelem jeho předělání, které však neuskutečnil (na formuli nedělal žádné úpravy). Z výslechu svědka soud nabyl dojmu, že tento měl zájem zdůraznit, že se jednalo o jiné vozidlo než o vozidlo pana [redacted], neboť dle názoru svědka číslo na rámu neodpovídalo tomu, jak tento typ formule označoval výrobce Metalex. Tuto skutečnost svědek uvedl opakovaně (i v situaci, kdy na toto nebyl dotazován). V kontextu toho, že svědek měl problém vybavit si přesně, kdy a kde vozidlo kupoval (k tomu nahlédl do smlouvy), se soudu jevila výpověď svědka v tomto ohledu jako účelová.
26. Z výslechu svědka [redacted] bylo zjištěno, že svědek pracuje ve [redacted] jako koordinátor restaurátorské dílny a rovněž působí dlouhodoběji v [redacted] jako člen [redacted]. Svědek má v rámci své činnosti k dispozici databázi historických testování závodních vozidel za roky 1971-88, kdy podle čísla na autě svědek může zjistit, o jaké auto se jednalo, kdo s ním závodil, za jakou organizaci, případně, kdo byl jeho vlastníkem. Z výpovědi svědka soud zjistil, že daný typ formule Easter byl naposledy testován v roce 1986 a v roce 1987 až 1988 skončila platnost této kategorie vozidel. Z výpovědi svědka vyplynulo, že se na něj asi před deseti lety (svědek si dobu přesně nepamatoval) obrátil svědek [redacted] ohledně vozidla – formule, které přivezl ze Slovenska a svědek [redacted] pro něj podle čísla vyraženého na rámu dohledal, že se jednalo o vozidlo testované v roce 1976 až 1986 a že na tomto vozidle jezdil závodník [redacted]. Následně po dalších několika letech sdělil svědek tyto informace o vozidle rovněž žalobci, který se na něj obrátil e-mailem. Žalobci svědek rovněž e-mailem sdělil, že vozidlo má svědek [redacted]. Svědek uvedl, že veřejně přístupný registr vlastníků vozidel tohoto typu po roce 1988 neexistoval. Svědek dále vypověděl, že označení jednotlivých vozidel výrobcem Metalex nebylo jednotné a že informace poskytoval na základě fotografií (vozidlo osobně nezhlédl). Z výpovědi svědka soud zjistil, že tento neměl pochybnosti o tom, že se jedná o vozidlo s historií na Slovensku.
27. Žalobce [redacted] při jednání soudu v obecné rovině popřel pravost a správnost darovací smlouvy ze dne 5. 3. 1990. Pravost a pravdivost darovací smlouvy je však podporována ostatními listinnými důkazy, z nichž vyplývá, že původním vlastníkem vozidla byl skutečně ZO ZVĀZARMU v Novém Městě nad Váhom a že žalovanému [redacted] byly společně s vozidlem předány rovněž doklady vztahující se k vozidlu, a to osvědčení závodního stroje a protokol o přezkoušení motorového vozidla (protokol o přezkoušení motorového vozidla, jehož kopie odpovídala originálu z databáze Autoklubu ČR předloženému při jednání soudu svědkem [redacted]). Obě listiny obsahují číslo totožné s číslem na rámu zajištěného vozidla. I kdyby darovací smlouva ze dne 5. 3. 1990 byla neplatná, stal by se žalovaný [redacted] vlastníkem vozidla vydržením v důsledku aplikace § 135a odst. 1 obč. zák. ve znění účinném do 31. 12. 1991, resp. podle § 134 odst. 1 obč. zák. ve znění účinném od 1. 1. 1992. Žalovaný [redacted] se ostatně jako vlastník vozidla choval i v roce 2003, kdy nahlásil odcizení vozidla. Okresní soud tak nemá pochybnost o nabytí vlastnického práva [redacted] k předmětnému vozidlu na počátku

devadesátých let minulého století. Procesní obrana žalobce přitom není konzistentní s předchozím jednáním žalobce ani s jeho tvrzeními.

28. Žalobce [REDAKCE] v řízení vyjádřil rovněž pochybnost o tom, zda předmětná sporná formule, jež má být vydána z úschovy, je totožná s formulí původně ve vlastnictví ZO ZVĀZARMU v Novém Městě nad Váhom, na níž závodil [REDAKCE]. Sám žalobce však před jednáním soudu totožnost vozidla nikterak nezpochybňoval. Naopak z korespondence se svědkem [REDAKCE] a z výsledku svědka [REDAKCE] vyplývá, že zjištění a dohledání historie formule mohlo mít vliv i na její cenu, zjištění o závodní historii vozidla (jako i spojení se jménem [REDAKCE] bylo pro žalobce vítané.
29. Okresní soud zamítnul návrh žalobce na provedení důkazu znaleckým posudkem k prokázání toho, že zajištěné vozidlo není originálem, ale duplikátem vozidla, které bylo odcizeno žalovanému. K otázce toho, zda se jedná v daném případě o originál či duplikát rámu výroby MTX se vyjádřil přímo původní výrobce, a to společnost MTX, s.r.o., která ve svém vyjádření ze dne 5. 3. 2020 sdělila na žádost policie ČR, že dle předložených fotografií se jedná o originální rám výroby MTX a místo pro vyražení čísla odpovídá. Soud považoval sdělení samotného výrobce (ve spojení s dalšími důkazy) za dostatečný důkaz a další znalecké zkoumání považoval za nadbytečné a v případě nutnosti provedené tzv. destruktivní zkoušky rovněž za riziko nenávratného poškození předmětného vozidla (ztráta historie rámu). Soud s ohledem na uvedené rovněž pro nadbytečnost zamítnul návrh žalovaného na provedení důkazu korespondencí mezi žalovaným a panem [REDAKCE], kterou mělo být prokázáno, že zajištěný vůz byl totožný s vozem odcizeným panu [REDAKCE]. Okresní soud dále zamítnul návrh na provedení dotazu u slovenské policie na stav vyšetřování trestného činu krádeže předmětného vozidla, na případně zjištěného pachatele a právní předchůdce dřívějšího údajného držitele formule [REDAKCE] [REDAKCE] neboť žalobce netvrdil žádné konkrétní skutečnosti, které měly být tímto důkazem prokázány (netvrdil, že by některý z dřívějších držitelů vozidla vydržel vlastnické právo k vozidlu či toto právo nabyl v souladu se zákonem).
30. Okresní soud rovněž pro nadbytečnost neprovedl důkaz článkem 8 Metodiky Autoklubu ČR, ze které měla vyplynout povinnost při dovozu sportovních vozidel registrovat vozidlo v souladu s vyhláškou a zákonem. 6/2001 Sb. Uvedená metodika evidentně vychází ze zákona č. 56/2001 Sb., podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb. a z prováděcí vyhlášky č. 355/2006 Sb., o stanovení způsobu a podmínek registrace, provozu, způsobu a podmínek testování historických a sportovních vozidel a způsobu a podmínek testování silničního vozidla, které je registrováno v registru silničních vozidel. Citovaná právní úprava má za cíl upravit technické podmínky silničních a zvláštních vozidel, práva a povinnosti výrobců při uvádění těchto vozidel na trh, jakož i subjektů, které budou tato vozidla na pozemních komunikacích provozovat (dle důvodové zprávy k § 1 zákona č. 56/2001 Sb. ze dne 26. 6. 2000, Poslanecká sněmovna, tisk 666). Z tvrzení účastníků ani z provedeného dokazování (výslech svědka [REDAKCE]) však nikterak nevyplývalo, že předmětné vozidlo – formule měla být předchůdcem žalobce [REDAKCE] provozována.
31. K dalším tvrzením a důkazům předloženým účastníky po skončení jednání společně s písemnými závěrečnými návrhy soud s ohledem na zákonnou koncentraci řízení, o níž byli účastníci poučeni (§ 118b a 119a o. s. ř.) již nepřihlížel.

32. **Z provedeného dokazování tedy okresní soud zjistil následující skutkový stav:**

Formule Easter, číslo rámu [REDAKCE] byla vyrobena v roce 1975 v závodě Metalex (MTX). Byla vyrobena pro AMK ZO ZVĀZARMU Nové Mesto nad Váhom, kde na ní závodil [REDAKCE]. Žalovaný se stal vlastníkem vozidla MTX 1-02, kategorie formule Easter, číslo rámu [REDAKCE] na základě darovací smlouvy ze dne 5. 3. 1990. Ten vozidlo držel až do roku 2002, kdy bylo neznámou osobou odcizeno. Po vozidle bylo nejpozději od 21. 7. 2003 vyhlášeno slovenskou

policíí pátrání. Žalovaný byl po rovněž slovenskými policejními orgány veden jako vlastník odcizeného vozidla (usnesení Obvodního oddělení PZ Nové Město nad Váhem ze dne 26. 9. 2003 a výpis z evidence národního pátrání vedené Ministerstvem vnitra Slovenské republiky). Vozidlo – formuli MTX 1-02, číslo [REDAKCE] koupil dne 29. 1. 2015 [REDAKCE]. Z kupní smlouvy a z výsledku svědka [REDAKCE] vyplynulo, že formule byla prodávána v tzv. nálezovém stavu a bez dokladů. Kupující [REDAKCE] koupil formuli na základě inzerátu uveřejněného na internetových stránkách Bazar či Bazoš, osobu prodávajícího neznal, původ formule, její předchozí vlastníky ani skutečnost, zda je kradená si nikterak neověřoval. Formulí sice kupoval za účelem toho, aby si ji opravil, ale následně s ní nic nedělal a posléze ji prodal žalobci, a to na základě kupní smlouvy ze dne 21. 3. 2017. Z výsledku svědka [REDAKCE] a z e-mailové korespondence mezi ním a žalobcem naopak vyplynulo, že samotný žalobce (na rozdíl od jeho právního předchůdce) byl při koupi vozidla obezřetnější, zejména před samotnou koupí zjišťoval historii vozidla u člena technické komise [REDAKCE], který mu sdělil, že vůz uvedeného čísla vlastní [REDAKCE] a že se jedná o vozidlo vyrobené Metalexem a odebrané [REDAKCE] pro svého jezdce [REDAKCE], který s ním závodil. Žalobce rovněž vycházel z toho, že prodávající [REDAKCE] je osobou, která se dlouhodobě pohybuje v oblasti motorového sportu. Vozidlo se nacházelo v držbě žalobce od jeho převzetí od svědka [REDAKCE] dne 21. 3. 2017 do zajištění vozidla Policíí ČR dne 5. 3. 2020, přičemž žalobce s vozidlem nakládal jako s vlastním v dobré víře v jeho vlastnictví, když k vozidlu zajišťoval náhradní díly a provedl opravy (úpravy) vozidla.

33. Žaloba o uložení povinnosti souhlasit s vydáním předmětu úschovy vyžaduje posouzení otázky, komu svědčí vlastnické nebo jiné právo k předmětu úschovy, na základě kterého soud vydá předmět úschovy. Vlastnické nebo jiné právo k předmětu úschovy se však v tomto řízení řeší jen jako otázka předběžná a projeví se ve výroku rozsudku v podobě „nahrazení projevu vůle.“ Pravomocný rozsudek soudu, kterým bylo rozhodnuto, že žalovaný „je povinen souhlasit s vydáním předmětu úschovy“, zakládá právo žalobce, aby mu soud vydal předmět úschovy; tím bude naplněno jeho právo k majetku, uloženému nebo složenému do úschovy soudu (rozsudek NS ČR sp. zn. 21 Cdo 2127/2014).
34. Soud proto posuzoval, zda se žalobce [REDAKCE] stal vlastníkem vozidla, a to at' již vlastní koupí či vydržením.
35. Soud nepřehlédnul skutečnost, že [REDAKCE], od něhož žalobce [REDAKCE] vozidlo koupil, nabyt sám vůz na základě kupní smlouvy uzavřené podle § 409 a násl. slovenského obchodního zákoníku. Podle § 446 slovenského obchodního zákoníku, *kupující nadobývá vlastnické právo aj v prípade, keď predávajúci nie je vlastníkom predávaného tovaru, ibaže v čase, keď kupujúci mal vlastnické právo nadobudnúť, vedel, že predávajúci nie je vlastníkom a že nie je ani oprávnený s tovarom nakladať za účelom jeho predaja.*
36. Je zřejmé, že slovenská úprava byla zcela shodná s úpravou § 446 (českého) obchodního zákoníku účinného do 31. 12. 2013 (dále jen obch. zák.). Podle ustanovení § 446 obch. zák. nabývá kupující vlastnické právo i v případě, kdy prodávající není vlastníkem prodáváného zboží, ledaže v době, kdy kupující měl vlastnické právo nabyt, věděl nebo vědět měl a mohl, že prodávající není vlastníkem a že není ani oprávněn zbožím nakládat za účelem jeho prodeje. Obchodní zákoník rovněž v ustanovení § 446 upřednostňoval dobrou víru před ochranou vlastnického práva původního vlastníka jako výjimku ze zásady, že nikdo nemůže na jiného převést více práv, než má sám. Toto ustanovení však na kupujícího kladlo přísné nároky a bylo třeba je vykládat rovněž v souladu s judikaturou Ústavního soudu (srov. usnesení Ústavního soudu ČR ze dne 28. srpna 2001, sp. zn. IV. ÚS 112/01, publikované ve Sbírce nálezů a usnesení Ústavního soudu pod č. 30/2001, a nález Ústavního soudu ze dne 26. srpna 2003, sp.zn. I. ÚS 437/02, publikovaný ve Sbírce nálezů a usnesení Ústavního soudu pod č. 110/2003). Ustanovení § 446 obch. zák. chrání dobrou víru kupujícího v případě, že nevěděl, nebo vědět neměl a nemohl, že prodávající není vlastníkem prodávané věci. V takovém případě bylo vždy nutné, aby v situacích, kdy existovaly o dobré víře kupujícího sebemenší pochybnosti, kupující prokázal, že

využil všechny dostupné prostředky k tomu, aby se přesvědčil, že prodávající je skutečně oprávněn převést vlastnictví k předmětné věci, a že tedy byl v tomto smyslu skutečně v dobré víře. Důkazní břemeno týkající se dobré víry kupujícího nese v těchto případech vždy on sám (srov. usnesení Ústavního soudu ze dne 28. srpna 2001, sp. zn. IV. ÚS 112/01). K těmto závěrům se Nejvyšší soud přihlásil např. v rozsudku ze dne 28. listopadu 2007, sp. zn. 32 Odo 1411/2005, v rozsudku ze dne 12. prosince 2007, sp. zn. 32 Cdo 44/2007, v rozsudku ze dne 7. října 2008, sp. zn. 32 Cdo 2343/2008, v usnesení ze dne 28. ledna 2010, sp. zn. 29 Cdo 852/2009, nebo v usnesení ze dne 22. června 2010, sp. zn. 29 Cdo 2806/2007.

37. Dobrá víra je – obecně vzato – vnitřní přesvědčení osoby, že nejedná bezprávně. Jde o psychický stav jednatelky osoby, který sám o sobě nemůže být předmětem dokazování. Na dobrou víru lze usuzovat z konkrétních vnějších skutečností, jejichž prostřednictvím se toto vnitřní přesvědčení projevuje navenek a které dokazovány být mohou. Otázku dobré víry je třeba posuzovat nejen ze subjektivního hlediska (osobního přesvědčení) smluvní strany, ale především se zřetelem k objektivním okolnostem.
38. Předchůdce žalobce, ██████████, však ani přes existenci kupní smlouvy ze dne 29. 1. 2015, s ohledem na okolnosti koupě vozidla nenabyl vozidlo v dobré víře a nestal se ani poctivým držitelem vozidla, neboť si řádně neproověřil, zda vozidlo jím od neznámé třetí osoby kupované není evidováno v místě prodeje (na Slovensku) jako odcizené. ██████████ s se o prodeji vozidla dozvěděl z inzerce publikované na internetových stránkách www.bazos či bazar (dle tvrzení svědka mělo jít o slovenské internetové stránky) a původ vozidla před samotnou koupí nijak nezkoumal, nijak se nezajímal ani o osobu prodávajícího a jeho předchůdce. K obezřetnosti přitom měla ██████████ vést již skutečnost, že kupoval věc použitou na základě internetové inzerce a že k předání vozidla došlo na veřejném prostranství (u garáží či u autoservisu) na okraji Bratislavy. Vozidlo přitom bylo již od roku 2003 evidováno slovenskou policií jako odcizené. Je zřejmé, že vůz METALEX MTX 1-02, kategorie formule Easter, představoval výjimečný vůz. Vozidel MTX 1-02 formule Easter bylo v rozmezí let 1973–1975 vyrobeno dle sdělení výrobce pouze 24 kusů, přičemž je nepochybné, že dodnes se z nich dochovalo jen několik. Je zřejmé, že obezřetný kupující, tedy kupující, který kupoval vozidlo od jemu neznámého prodávajícího, si nepochybně měl zjistit a prověřit historii (a to i právní) takto unikátního vozidla. ██████████ i nadto muselo být nanejvýš podezřelé, že o vozidle se v kupní smlouvě hovořilo, jako o vozidle v „náleзовém stavu“, což je u poměrně unikátního vozidla neobvyklé. Krajně podezřelým pak bylo (jak vyplynulo z úředního záznamu o výslechu svědka ██████████, že předchozí držitel ██████████ měl u sebe vozidlo jen dva týdny, ačkoliv jak uvedl, koupil vozidlo za účelem tzv. repasů a jeho následného užívání. Svědek ██████████ se pohybuje v oblasti motorového sportu dlouhodobě a tím spíše měl prověřit, zda se nejedná o vozidlo evidované jako odcizené před jeho odvozem ze Slovenska. Ostatně i z výpovědi svědka ██████████ vyplynulo, že svědek si byl vědom, že hodnota takového vozidla mohla být mnohem vyšší než ta, za kterou byla nabízena.
39. Pokud k prověření evidence vozidla jako vozidla odcizeného ani k žádnému jinému prověření původu relativně unikátního vozidla nedošlo, nelze dovodit, že by ██████████ nabyl vozidlo ve smyslu § 446 slovenského obchodního zákoníku v dobré víře od nevlastníka a ██████████ se nestal se s ohledem na okolnosti nabytí vlastníkem ani poctivým držitelem vozidla v dobré víře.
40. Soud se dále zabýval otázkou, zda žalobce ██████████ mohl nabýt vlastnické právo v souladu s právem od nevlastníka na základě kupní smlouvy.
41. Podle § 1109 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále jen „o.z.“), vlastníkem věci se stane ten, kdo získal věc, která není zapsána ve veřejném seznamu, a byl vzhledem ke všem okolnostem v dobré víře v oprávnění druhé strany vlastnické právo převést na základě řádného titulu, pokud k nabytí došlo a) ve veřejné dražbě, b) od podnikatele při jeho podnikatelské činnosti v rámci běžného obchodního styku, c) za úplaty od někoho, komu vlastník věc svěřil, d) od neoprávněného dědice, jemuž bylo nabytí dědictví potvrzeno, e) při obchodu s investičním

nástrojem, cenným papírem nebo listinou vystavenými na doručitele, nebo f) při obchodu na komoditní burze.

42. Jak vyplývá z kupní smlouvy ze dne 21. 3. 2017, prodávající ██████████ v souvislosti s prodejem sporného vozidla nevystupoval jako podnikatel. Na věc tak nedopadá úprava obsažená v § 1109 písm. b) o. z. ani ostatní ustanovení citované právní úpravy.
43. Nadto, podle § 1110 o. z., získal-li někdo v dobré víře za úplatu použitou movitou věc od podnikatele, který při své podnikatelské činnosti v rámci běžného obchodního styku obchoduje takovými věcmi, vydá ji vlastníku, který prokáže, že věc pozbyl ztrátou nebo že mu věc byla odňata svémocně a že od ztráty nebo odnětí věci uplynuly nejvýše tři roky.
44. Vzhledem k tomu, že ██████████ neuzavíral kupní smlouvu ze dne 21. 3. 2017 jako podnikatel při své podnikatelské činnosti (ve smlouvě není ostatně ani označen svým IČO), ustanovení § 1110 o. z. se neaplikuje.
45. Podle § 1111 o. z., získal-li někdo movitou věc za jiných okolností, než které stanoví § 1109 nebo § 1110, stane se vlastníkem věci, pokud prokáže dobrou víru v oprávnění převodce převést vlastnické právo k věci. To neplatí, pokud vlastník prokáže, že věc pozbyl ztrátou nebo činem povahy úmyslného trestného činu.
46. Vzhledem k tomu, že, jak vyplynulo z provedeného dokazování, sporné vozidlo bylo ██████████ odcizeno, což bylo v řízení prokázáno, nepřipadá ani aplikace § 1111 o. z. v úvahu.
47. Soud se konečně zabýval otázkou, zda žalobce ██████████ nenabyl vlastnické právo k věci vydržením.
48. Nařízení Evropského Parlamentu a Rady (ES) č. 864/2007 ze dne 11. července 2007 o právu rozhodném pro mimosmluvní závazkové vztahy (Řím II) otázku vydržení neupravuje. Podle § 72 zákona č. 91/2012 Sb., o mezinárodním právu soukromém (dále jen „z.m.p.s.“), vydržení se řídí právním řádem platným v místě, kde byla věc na počátku běhu vydržecí doby. Vydržitel se však může dovolat právního řádu státu, na jehož území se vydržení vykonalo, jestliže od doby, kdy se věc dostala do tohoto státu, jsou podle právního řádu tohoto státu splněny všechny podmínky vydržení.
49. Podle § 134 odst. 1 slovenského občanského zákoníku, *oprávněný držitel sa stáva vlastníkom veci, ak ju má nepretržite v držbe po dobu troch rokov, ak ide o hnutelnosť, a po dobu desať rokov, ak ide o nehnuteľnosť*.
50. Jak dovodil slovenský ústavní soud, *pri ústavne konformnom výklade dobromyselnosti držby treba skúmať, či držiteľ mohol byť objektívne presvedčený o tom, že držanú vec poctivým spôsobom nadobudol. Za poctivý spôsob nadobudnutia veci treba považovať také nadobudnutie, ktoré je v súlade s dobrými mravmi* (nálezný Ústavního soudu Slovenské republiky ze 14. 11. 2018, sp. zn. II. ÚS 484/2015).
51. Podle § 1089 odst. 1 o. z., drží-li poctivý držitel vlastnické právo po určenou dobu, vydrží je a nabude věc do vlastnictví.
52. Podle § 992 odst. 1 o. z., kdo má z přesvědčivého důvodu za to, že mu náleží právo, které vykonává, je poctivý držitel. Nepoctivě drží ten, kdo ví nebo komu musí být z okolností zjevné, že vykonává právo, které mu nenáleží.
53. Podle § 1089 odst. 2 o. z., nepoctivost předchůdce nebrání poctivému nástupci, aby počal vydržení dnem, kdy nabyl držby.
54. Podle § 1090 odst. 1 o. z., k vydržení se vyžaduje pravost držby a aby se držba zakládala na právním důvodu, který by postačil ke vzniku vlastnického práva, pokud by náleželo převodci nebo kdyby bylo zřízeno oprávněnou osobou.
55. Podle § 1091 odst. 1 o. z., K vydržení vlastnického práva k movité věci je potřebná nepřerušená držba trávající tři roky.

56. Podle § 1092 o. z., do vydržecí doby se ve prospěch vydržitele započte i doba řádné a poctivé držby jeho předchůdce.
57. Jak bylo uvedeno výše, [redacted] s koupil a převzal sporné vozidlo na základě kupní smlouvy ze dne 29. 1. 2015. Vozidlo se v této době nacházelo na Slovensku a až následně (po uzavření kupní smlouvy a převzetí vozidla) bylo převezeno do České republiky. Žalobce [redacted] koupil vozidlo od [redacted] až kupní smlouvou uzavřenou dne 21. 3. 2017.
58. Soud se tak zabýval otázkou, zda žalobce mohl nabýt vozidlo vydržením dle slovenského i českého práva.
59. Ochrana dobré víry je obecným právním principem. Občanský zákoník zastává pozitivní formulaci dobré víry (§ 992 odst. 1 věta první), podle které se poctivá držba zakládá na pozitivním přesvědčení o existenci vykonávaného práva, a nestanoví v této souvislosti žádné zvláštní ustanovení o dobré víře nabyvatele, který nabývá věc od neoprávněného. V komentáři k občanskému zákoníku (Spáčil, J. a kol.: Občanský zákoník III. Věcná práva (§ 976–1474). Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2013, s. 360 – 378) je uvedeno, že při posuzování dobré víry bude v této situaci hrát především roli to, zda při zachování náležité opatrnosti, kterou lze s přihlédnutím k okolnostem konkrétního případu po každém subjektu práva požadovat, měl nebo mohl mít pochybnosti, že převádějící subjekt není oprávněn vlastnické právo převést. Podle toho, jakou míru zavinění je třeba nabyvateli přičíst, by měl i on sám vyvinout jistou přezkumnou aktivitu ke zjištění toho, zda je převodce vlastníkem nebo jinak oprávněným k převodu věci. Chce-li být nabyvatel považován za poctivého nabyvatele, je to přímo jeho povinností (investigativní povinnost). Nabytí od neoprávněného je totiž zřejmě vyloučeno již v případě lehké nedbalosti (*culpa levis* – tj. průměrná péče starostlivého hospodáře), a proto je nutné nabyvateli jisté investigativní povinnosti uložit.
60. Jak bylo uvedeno, předchůdce žalobce [redacted] se nestal vlastníkem vozidla a nemohl být s ohledem na okolnosti koupě vozidla ani poctivým držitelem vozidla, neboť si řádně neprověřil, zda vozidlo jím od neznámé třetí osoby kupované není evidováno v místě prodeje (na Slovensku) jako odcizené. V případě držby vozidla [redacted] tak nezapočala běžet vydržecí doba podle slovenského ani podle českého práva.
61. Žalobce sám koupil vozidlo od [redacted] až kupní smlouvou uzavřenou dne 21. 3. 2017. Z okolností nabytí, tak jak byly zjištěny, má soud za to, že žalobce [redacted] již byl poctivým držitelem. I když sám žalobce nabyl poctivou držbu vozidla, neuplynula by mu do okamžiku zajištění vozidla tj. ke dni 5. 3. 2020 samostatně požadovaná tříletá vydržecí doba. Žalobce si nemohl započít dobu držby svého předchůdce [redacted], neboť jeho držba nebyla s ohledem na shora uvedené okolnosti poctivá.
62. Pokud se jedná o mimořádné vydržení podle § 1095 o. z., to s ohledem na aplikaci § 72 z. m. p. s. nastat nemohlo, neboť předmětné vozidlo se na území České republiky nenacházelo požadovanou dobu šesti let a slovenské právo současně institut mimořádného vydržení nezná.
63. S ohledem na uvedené proto soud žalobu žalobce zamítl a vyhověl vzájemnému návrhu žalovaného.
64. O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 142 odst. 1 o. s. ř. O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 142 odst. 3 o. s. ř. Náklady řízení procesně plně úspěšného žalovaného představují je odměna advokáta dle § 7 ve spojení s a. t. za 7 úkonů právní služby ve výši 7 x 6 700 Kč (soud vycházel z tarifní hodnoty 140 000 Kč představující cenu vozidla, na níž se účastníci ve vztahu ke stanovení tarifní hodnoty shodli), náhrada sedmi režijních paušálů po 300 Kč (převzetí zastoupení, sepsání žaloby, písemné vyjádření a účast na jednání v rozsahu čtyř započatých dvouhodin), cestovné za cestu osobním automobilem z Prahy do Mostu a zpět ve výši 1 235 Kč (dle vyúčtování, které je součástí spisu), náhrada za promeškaný čas v rozsahu 5 půlhodin ve výši 5 x 100 Kč a zaplacený soudní poplatek ve výši 2 000 Kč. Účelně vynaloženým

nákladem soud neshledal písemný závěrečný návrh žalovaného, neboť tento závěrečný návrh mohl být přednesen ústně při jednání soudu.

65. Podle § 149 odst. 1 o.s.ř. je žalobce povinen zaplatit náhradu nákladů řízení zástupci žalovaného, a to v zákonné lhůtě.
66. Procesně neúspěšný žalobce je povinen nahradit náklady státu podle § 148 o. s. ř. představované pravomocně přiznaným svědečným svědkem [REDAKCE]

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem, prostřednictvím Okresního soudu v Mostě. Odvolání je třeba podat ve dvojím vyhotovení.

Nebude-li plněno dobrovolně, co ukládá vykonatelné rozhodnutí soudu, lze se jeho splnění domáhat návrhem na nucený výkon rozhodnutí dle příslušných ustanovení občanského soudního řádu a řádu exekučního, zákona č. 120/2001 Sb.

Most 22. ledna 2021

Mgr. Jana Benešová, v.r.
samosoudkyně